

Odpověď Ministerstva zdravotnictví (MZd) na žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážená paní,

k Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví (MZd) dne 28. května 2026, evidované pod č. j.: xxx, kterou jste požádala o následující informace:

„Je dle zákona možné, aby poskytovatel zdravotní služby (nemocnice) odmítl poskytnout péči pacientovi, který do Informovaného souhlasu (s hospitalizací/s poskytovanou péčí) dopsal své vlastní věty/požadavky? Pacient se vším souhlasí, pouze upřesňuje svůj souhlas a vyjadřuje svoji vlastní vůli. Dopsané věty/požadavky pacienta nejsou v rozporu se zákonem ani s poskytovanou péčí a nebrání jejímu poskytování.

Prosím o jednoduchou odpověď na dotaz - ano/ne.

Pokud ano - za jakých podmínek a jak je to legislativně odůvodněno?

Vím, že odmítnutí péče poskytovatelem je definováno v § 48 372/2011. Vím, že žádný legislativní předpis neupravuje zásahy pacienta do zdravotnické dokumentace. Proto chci vědět, zda dopsání pár vět do IS pacientem (které nejsou v rozporu s poskytovanou péčí) může být důvodem pro odmítnutí poskytnutí jakékoliv péče.“;

Vám sděluji:

Úvodem mi dovoluje uvést, že pokládáte dotaz, který je svou povahou vyloučen z povinnosti poskytovat informace ve smyslu § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Nad rámec InfZ sdělujeme následující:

Souhlas s poskytnutím zdravotních služeb (zkráceně také jen „informovaný souhlas“ nebo „souhlas“) je, až na výjimky, nezbytnou podmínkou poskytování zdravotních služeb pacientovi a musí splňovat dvě kvalitativní podmínky, a sice musí být svobodný, tj. musí být dán bez jakéhokoliv nátlaku, a dále musí být informovaný, tj. pacientovi musí být před jeho vyslovením podána informace o jeho zdravotním stavu a navrženém léčebném postupu podle § 31 zákona o zdravotních službách.

Tato informace obsahuje údaje o:

- příčině a původu nemoci, jsou-li známy, jejím stadiu a předpokládaném vývoji,
- účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaných zdravotních služeb, včetně jednotlivých zdravotních výkonů,
- jiných možnostech poskytnutí zdravotních služeb, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích pro pacienta,
- další potřebné léčbě,
- omezeních a doporučeních ve způsobu života s ohledem na zdravotní stav
- a možnosti vzdát se podání informace o zdravotním stavu, určit osoby způsobilé být informovány o zdravotním stavu pacienta nebo naopak možnosti vyslovit zákaz podávání informací o zdravotním stavu pacienta určitým osobám.

Zákon o zdravotních službách přitom vychází z principu bezformálnosti informovaného souhlasu, tj. zásadně není potřebný informovaný souhlas v písemné podobě. Povinnost mít informovaný souhlas v písemné podobě může stanovit pouze zákon. Jinak je oprávněním poskytovatele zdravotních služeb určit, v jakých případech bude po pacientech žádat o udělení souhlasu v písemné podobě.

Požadavek poskytovatele na udělení informovaného souhlasu v písemné podobě ovšem nikterak nepopírá ani neumenšuje jeho povahu, a sice že se jedná o (souhlasný) projev svobodné vůle pacienta. Pakliže tedy pacient dílčím způsobem tento písemný souhlas upraví (ať už doplněním informací či naopak jejich vyškrtnutím), jedná se také o projev jeho svobodné vůle, kterou by poskytovatel obecně měl akceptovat. Pacientovi by takový projev jeho vůle neměl jít k tíži, a to ani například v tom smyslu, že poskytovatel mu poskytnutí péče odepře nebo poskytování péče ukončí.

Poskytovatel by tak mohl postupovat pouze v případě, pokud by pacient upravením písemného informovaného souhlasu fakticky znemožnil poskytnutí navrhovaných zdravotních služeb – v takovém případě by se úpravami informovaného souhlasu fakticky jednalo spíše o negativní revers.

Ministerstvo pro úplnost uvádí, že toto vyjádření je pouze obecné povahy a nelze jej bez dalšího vztáhnout k žádnému konkrétnímu případu.